

19.

EINDVERSLAG DER COMMISSIE VAN RAP-
 PORTEURS over het ontwerp van wet houdende voorzie-
 ning nopens de waarneming der rolzittingen door één
 rechter.

Nadat het Voorloopig Verslag der Commissie aan de Regeer-
 ring was medegedeeld, is van haar ontvangen de navolgende

MEMORIE VAN ANTWOORD.

Als de hoofdstrekking van het door zijn ambtsvoorganger
 ingediende ontwerp van wet, houdende voorziening nopens de
 waarneming der rolzittingen door één rechter, ziet ook de onder-
 geteekende de tijdsbesparing, welke van de voorgestelde regeling
 het gevolg zal zijn voor de bijzittende leden van de meervoudige
 kamers, die dientengevolge ontslagen zullen zijn van de ver-
 plichting aanwezig te zijn bij de behandeling der rechtsgedingen
 ter rolle. Overigens is hij van oordeel, dat met betrekking tot
 de door deze tijdsbesparing te verwezenlijken bezuiniging geen
 overdreven verwachtingen mogen worden gekoesterd.

Te recht wijzen sommige leden er op, dat het succes der voor-
 gestelde regeling in meer dan een opzicht afhankelijk zal zijn
 van de persoonlijkheid van den rechter, die in de enkelvoudige
 kamer met de behandeling der rol belast wordt. Dit punt zal
 bij de uitvoering der regeling ter dege in het oog gehouden
 worden. Ter gelegenheid van het overleg, dat de ondergetee-
 kende, evenals zijn ambtsvoorganger, zich voorstelt te zijner
 tijd met de rechtbanken te voeren, zal daaraan dan ook de
 noodige aandacht gewijd worden. De verwachting schijnt gewet-
 tigd, dat dit overleg er toe zal leiden, dat rechters, wien door
 hun karakter als anderszins deze functie ligt, met het rol-
 rechterschap zullen worden bekleed. Het streven zal er dan
 ook op gericht zijn de rolkamers te bezetten met persoonlijkheden,
 van wie verwacht mag worden, dat zij aan de ver-
 traging in de behandeling van de rechtsgedingen door het steeds
 opnieuw vragen en verleenen van uitstel paal en perk zullen
 weten te stellen. Alsdan zal de omstandigheid, dat de beslissin-
 gen over aanvragen van remises niet vatbaar zijn voor
 appèl of cassatie, niet tot andere of grootere bezwaren aan-
 leiding geven dan thans het geval is. Dat de taak van den rol-
 rechter, mede met het oog op beslissingen in zake verstekver-
 leening, niet onbelangrijk is, is een stelling, die de onderge-
 teekende des te gereeder onderschrijft, waar noch zijn ambts-
 voorganger, noch hij zelf een andere opvatting zijn toegegaan.

De voorgestelde regeling bezit voldoende soepelheid om binnen
 haar kader de verwezenlijking toe te laten van practische oplos-
 singen voor de verschillende vragen, welke zich zouden kunnen
 voordoen. Wat betreft de voeging, tusschenkomst en oproeping
 in vrijwaring, sluit de ondergeteekende zich aan bij het door zijn
 ambtsvoorganger in de Memorie van Antwoord aan de Tweede
 Kamer verdedigde standpunt.

De regeling laat ook — gelijk in de evenbedoelde Memorie
 van Antwoord reeds is betoogd — ruimte om rekening te
 houden met de bijzondere eischen van den inwendigen dienst
 bij de groote rechtbanken (Amsterdam, Rotterdam en 's Gra-
 venhage). Met name verzet zij zich er niet tegen, dat voor
 iedere meervoudige kamer voor burgerlijke of handelszaken
 eener rechtbank één rechter benoemd wordt ter behandeling
 van haar rol. Indien de wensch hiertoe bij één of meer recht-
 banken mocht blijken te bestaan, zal hieraan, des noodig,
 bij de uitvoering der wet kunnen worden te gemoet gekomen:
 de ondergeteekende is ten volle bereid rekening te houden met
 gerechtvaardigde wenschen en verlangens der verschillende
 colleges betreffende de organisatie van den inwendigen dienst,
 waardoor immers de overigens gewenschte uniformiteit in het
 burgerlijk procesrecht niet behoeft te worden geschaad.

In de omstandigheid, dat het aanhangige ontwerp de nieuw
 in te stellen enkelvoudige kamers niet met den wettelijken naam
 van „rolkamers” siert, ziet de ondergeteekende geen groot be-
 zwaar, daar zulks niet in den weg staat, dat zij zich in de practijk
 dezen naam verwerven.

Sommige leden betreuren het, dat de instelling der rolkamers
 niet facultatief is gesteld. De ondergeteekende zou echter
 meenen, dat in dat geval de mogelijkheid niet geheel ware uit-
 gesloten, dat de uniformiteit in het burgerlijk procesrecht meer
 dan noodig en wenschelijk is, werd doorbroken, en dat de door-
 voering der regeling achterwege bleef in gevallen, waarin daarvan
 toch wel eenige tijdsbesparing en dus bezuiniging viel te ver-
 wachten. Daarom is hij van oordeel, dat de imperatiefstelling
 der enkelvoudige rolkamer niet wel ontbeerd kan worden.

De Minister van Justitie,
 C. GOSELING.

De Commissie van Rapporteurs heeft gemeend met de mede-
 deeling van dit antwoord aan de Kamer haar Eindverslag te
 kunnen sluiten.

Vastgesteld den 25sten November 1937.

IN 'T VELD.
 VORRINK.
 JANSSEN.
 MICHIELS VAN KESSENICH.
 KOLFF.